

lønnes Mønstringsbestyrerne med disse Gebyrer, og skulle de bortfalde, maa der formentlig tilstaaes ikke blot de nuværende Mønstringsbestyrere saalænge de forblive i de Embeder, de nu have, men ogsaa deres Eftermænd et passende Bederlag af Statskassen for det Tab i Indtægt disse Gebyrers Bortfalden vil medføre og ere dertil stigtende Bestemmelser derfor optagne i Lovforslaget.

Med Hensyn til de enkelte af Forslagets Paragraffer skal man endnu tillade sig at bemærke Følgende:

ad §§ 1—2.

Om Grunden til de Forandringer i de hidtil gjældende Regler om Mønstringer af Skibsmandskaber, som er bragt i Forslag i disse Paragraffer, er det Fornødne allerede ovenfor bemærket. Man skal kun endnu fremhæve, at Skibsførerer efter Lov om Forhyring af Søfolk m. m. af 12te Mai d. N. § 2 er pligtig til at anskaffe nye Afregningsbøger med sit Mandskab ved enhver Udmonstring, i alt Fald dersom Mandskabet forlanger det, og at Bestemmelserne i de heromhandlede Paragraffer ved at indskrænke Nødvendigheden af gjentagne Udmonstringer i det samme Kalenderaar til de Tilfælde, hvor der finder en Forandring af Skibsmandskabet Sted, saaledes vil medføre en Indskrænkning af Skibsførernes Forpligtelser i ovennævnte Henseende, men at man ikke har troet af Hensyn hertil at burde bibeholde Udmonstringer i Tilfælde, hvor de ikke kunne anses nødvendige i Udskrivningsvæsenets Interesse.

ad § 3.

Sdet man med Hensyn til denne Paragraf skal henvise til hvad man ovenfor har bemærket om Nødvendigheden af, at der indrømmes Justitsministeren Myndighed til ved overordentlige Indfaldelser af befarent Mandskab at paabyde en strengere Kontrol med at de søførende Bærnepligtige ikke unddrage sig fra Indfaldelsen end der i Fredstid sædvanlige, skal man endnu henlede Opmærksomheden paa, at Indfaldelsen i deslige Tilfælde vistnok i Almindelighed vil foregaa paa den Maade, at det

ved en Kundgjørelse fra Justitsministeren paalægges de Befarne, som enten ikke tidligere have gjort noget Tøgt eller dog kun færre Tægter og som ere tilstede her i Landet, uden Ophold, og de Befarne af disse Klasser, som ere fraværende, saasnart de ankomme her til Landet, at melde sig hos en Mønstringsbestyrer og til ham aflevere deres Søfartsbøger for derefter uophøbelig at affendes til det Sted, hvor de skulle møde til Tjeneste, jfr. Lov om Bærnepligt af 6te Marts 1869 § 36, hvorefter Justitsministeren ikke i deslige Tilfælde er bunden til den i § 33 for den ordentlige Indfaldelse fastsatte Indfaldelsesmaade. Naar man derfor vil sikke sig, at i alt Fald de Indfaldte, der ere tilstede her i Landet paa den Tid Indfaldelsen finder Sted, eller ankomme hertil i den nærmeste Fremtid derefter, og det vil formentlig være tilstrækkeligt, virkelig give Møde, synes dette at kunne ske paa den mest betryggende og dog for Skibsfarten mindst byrdefulde Maade derved, at man samtidig med Indfaldelsen af de Befarne lader udgaa en Kundgjørelse, hvorved det paabydes, at Skibsførerne paa alle de Skibe, der i den nærmeste Fremtid tolbklarere ved danske Toldsteder, skulle forinden Toldklareringen forevise deres Bemændingslister og mønstre deres Mandskaber for Mønstringsbestyreren, for at denne kan paaase, at ingen Indfaldt medtages paa Skibet og det er derfor denne Fremgangsmaade, man har bragt i Forslag i nærværende Paragraf sammenholdt med § 8, og har man ved at forelaa, at det Tidrum, for hvilket slige extraordinære Mønstringer kunne foreskrives, ikke skal kunne udstrækkes udover 3 Uger fra den Dag, da det Nummer af Lovtidenden, hvori den optages, er udgivet, taget Hensyn til at Fristen, inden hvilken de her i Landet tilstedeværende Befarne i Tilfælde af Indfaldelse skulle aflevere deres Søfartsbøger, dersom den almindelige i Bærnepligtlovens § 33 foreskrevne Indfaldelsesmaade benyttes, ikke kan udstrækkes udover 3 Uger.

ad § 4.

Naar det i denne Paragraf er tilladt, at Mønstringer af Skibsmandskaber undtagelsesvis kunne finde Sted i et andet Mønstringsdistrikt